

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΤΕΙΡΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἠπείρου
Ἀθήνας

Εἶνε ὁμως περίεργον ὅτι ἡ ἐκδηλώσις αὕτη λαμβάνει χαρακτῆρα ἐντελοῦς ἀδελφικῆς συνεννόσεως. Νομίζει τις ὅτι εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας ἀμφοτέρων τῶν λαῶν ἦτο τεθιχμμένα ἄλλα αἰσθήματα ἢ τὰ τοῦ μίσους καὶ τῆς καταδιώξεως ἅτινα μέχρι χθὲς ἐξεδηλοῦντο· ἤρκεσε δὲ ἡ πρώτη πνοὴ ἀνέμου νὰ παρασύρῃ τὴν ἐπιφά-

111

Ἄλλα καὶ πῶς τοῦ ἀνω ἔρω λόγου αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ ἐδ. φους τῆς χώρας, οὕτῃ ἡ γειτονία ταύτης πρὸς τὴν ἐν λιγυρῇ ἐπὶ ρατείας, αὐτο τέλος τὸ μόνιμον τοῦ λαοῦ τῆς ἡσυχίας ἱκανὰ νὰ ἐξεγείρωσι καὶ ὑπὸ θάψωσι τὰς κατακτητικὰς ὁρέξεις καὶ τὰς βλέψεις τῶν κρατῶν τούτων. Καὶ μέχρι μὲν τίνος οἱ ἐν Ἀλβανίᾳ πολιτικὰ ἐνεργεῖαι τῶν εἰρημίων δύο Δυνάμεων ἐβαινον ἐκ παραλ. ἡ ἐν καὶ μετ' ἑξ. ὁ ἐξισότητος καὶ τέχνης, ἀφ' ὅτου ὅμως ὁ δυτικὸς κληρὸς, ὡς ἐκ τῆς διαστάσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν ἰταλικὴν Αὐλὴν, προσήγγισε πρὸς τὴν δυναστίαν τῶν Ἀψβούργων καὶ ἤ-ξατο ἐξυπηρετῶν τὰ πολιτικὰ τούτης συμφέροντα, ἡ ἐν Ἀλβανίᾳ αὐστριακὴ πολιτικὴ ἤρξατο παραγκωνίζουσα ὅσιν μέραι τὴν ἰταλίαν, ἥτις ἀτελῶς ἐρρυθμισμένη καὶ ἐπὶ γλίτχρων εἰ-κονομικῶν μέσων βασιζόμενη. δὲ ἡδύναντο παρὰ νὰ ὑποχωρήτῃ ἀπέναντι τῆς μεθιδικῆς, ἐπιμό-ρου καὶ γενναιοδωροῦ πολιτικῆς τῆς Αὐστρίας, ἥτις, πρὸς τοῖς ἄλλοις μέσους, ἔχουσα μὲ τὸ μέρος τῆς καὶ τὸν καθολικὸν κληρὸν, ἀφάτως ἤδη δύναται ν' ἀπειλῇ πρὸς τὴν ἀντιζυγλόν τῆς Ἰταλίας, ἢ κατὰ πολὺ ὑπερηκόντισε. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι οἱ ἐν τῇ Νοτίᾳ Ἰταλίᾳ βιοῦντες πολυκριθμοὶ Ἀλβανοὶ, κατ' εἰσῆγησιν ἐννοεῖται, καὶ προτροπὴν τῆς ἐγγχωρίου Κυβερνήσεως, ἐπανειληγμένως ποιοῦνται ἐκκλησίαν πρὸς τὸν πατριωτισμὸν τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν των, οὓς καλοῦσιν εἰς συνεννόησιν, πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος των, πρὸς ἀναβίωσιν τοῦ ἔθνους των, ἀλλὰ διὰ τῶν ἐνεργειῶν, ἃς εἰσηγοῦνται, οὐδὲν ἄλλο ἐξυπηρετοῦσι καὶ τοῦτο ἴσως λεληθότως πως καὶ ἀσυνειδήτως παρὰ τὰς ἰταλικὰς βλέψεις καὶ συμφέροντα καὶ τούτου ἕνεκεν ἐλαχίστης προσοχῆς ἐκ μέρους τῶν ὑποδούλων Ἀλβανῶν αἱ παντοειδῆς αὐτῶν προτροπαὶ καὶ νοθεσίαι ἀξιοῦνται.

Αἰ ἐν ᾿Αλβανίᾳ πολιτικάι βλέψεις τῆς Αὐ-
στρίας, ὡς ἐξ-γερτ ἡδη ἐκ τῶν εἰρημένων, χρο-
νολογοῦνται ἀπὸ μακροῦ χρόνου. Ἄλλ' ἐνῷ πρό-
τερον αὐταί, ὅτε τὸ ὀθωμανικὸν κράτος διέσωζεν
ἀνέπαφα τὰ ὄριά του καὶ ἴστατο ἐπὶ ἐδραίων
ὅπως οὖν βάσεων, περιεκαλύπτοντο διὰ τοῦ προ-
σωπείου τῆς θρησκευτικῆς κηδεμονίας ἐπὶ τῶν
καθολικῶν Ἀλβανῶν καὶ ἀπέκρυπτον ἐπιμελῶς
πᾶσαν ὑπόνοιαν περὶ ἐδαφικῆς ἐπεκτάσεως τοῦ
κράτους. ἤδη ὅτε πλέον ἢ τέως πανίσχυρος Ὁ-
θωμανικὴ Αὐτοκρατορία ἀπέβαλε τὰ σπουδαί-
οτερα καὶ σημαντικώτερα τμήματα τῆς χώρας τῆς
καὶ κινδυνεύει ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν νίποθάλῃ
καὶ μίαν ἔτι θαλερὴν καὶ περιζήλον ἐπιρρίαν,
ἥ, διεκδικεῖ λαὸς ἐπηλυσ καὶ βάρβαρος, ἀγωνι-
ζόμενος διὰ δολοφονιῶν καὶ ἐμπρησμῶν, βιαίο-
πραγιῶν καὶ αὐθαιρεσιῶν νὰ δημιουργήσῃ δίκαια
ἀνυπαρκτα καὶ ἀβάσιμα, νὰ πλασῇ ἱστορίαν ἐναν-
τίον ἱστορίας τόσων αἰῶνων καὶ νὰ παρουσιάσῃ
ἡμέραν τινὰ ἀπέναντι τῶν ὁμμάτων τῆς Εὐρώ-
πης γεγονός τετελεσμένον καὶ ἡμετάκλητον,
ἤδη, λέγομεν, ὅτε τὴν γηραιάν Αὐτοκρατορίαν
ἐπαπειλοῦσι πανταχόθεν κίνδυνοι, ἡ αὐστριακὴ
πολιτικὴ, ἀποβαλοῦσα πλέον τὸ προσωπεῖον τῆς,
ἀπροκαλύπτως ἤρξατο ἤδη ἐργαζομένη ἐν Ἀλ-
βανίᾳ, πρὸς ἣν ἄλλως πλὴν τῶν σμμερινῶν εὐ-
νοικῶν περιστάσεων ὥθοῦσιν αὐτὴν καὶ ἕτεροι
σπουδαῖοι λόγοι, ὡς ἡ γειττιαισις τῆς χώρας, τὸ
μύχιμον τοῦ λαοῦ τῆς καὶ ἡ εὐφορία τοῦ ἐδα-
φους τῆς.

Ἄλλὰ τίνες αἱ ἐν Ἀλβανίᾳ πολιτικά τῆς
Αὐστρίας ἐνέργειαι, ὧν ἀμυδράν τινα εἰκόνα προ-
κειται νὰ παράσχωμεν ἐνταῦθα ;

Πρὸς ἐξυπηρέτησιν καὶ εὐδῶσιν τῶν ἐν Ἀλ-
βανίᾳ πολιτικῶν βλέψεων καὶ συμφερόντων τῆς
Αὐστρίας συντρέχει τέσσαρα κυρίως στοιχεῖα,
ὧν ἑκάστον ἐργάζεται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς
ἀρμοδιότητός του, κατὰ προδιαγεγραμμένον, ἐν-
νοεῖται, σχέδιον καὶ προεχαραγμένην ἤδη πο-
ρείαν. Εἰσὶ δὲ ταῦτα ὁ κλῆρος, τὰ σχολεῖα, ὁ
προξενικός κλάδος, αὐτὴ τέλος ἡ ἀνωτάτη κυ-
βερνητικὴ ἀρχή. Καὶ ὁ μὲν κλῆρος, στρατολο-
γούμενος ἐξ ἐντοπίων Ἀλβανῶν τὸ πλεῖστον καὶ
ἐξ Ἰταλῶν καθολικῶν κατὰ δεῦτερον λόγον,
πλὴν τῶν καθαρῶς θρησκευτικῶν αὐτοῦ καθυκόν-
των καὶ τῆς ἐν γένει ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ ποι-
μαντορίας ἐπὶ τῶν πρεσβυόντων τὸ καθολικόν
δόγμα βορείων ἰδίᾳ Ἀλβανῶν, κέχτηται καὶ τὴν
τῶν σχολείων διεύθυνσιν, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου, δὲν
ἀμελεῖ καὶ τῆς ἐτέρας αὐτοῦ ἀποστολῆς, τοῦ
θρησκευτικοῦ τοῦτέστι καὶ πολιτικοῦ προσηλυτι-
σμοῦ τῶν μὴ παρεκκλινόντων τῆς πατρὸς θεοῦ

ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος, ὅτι εἰς τὴν συνει-
κλίαν τοῦ Γαλατᾶ ἐγένετο ἐν ἑτὶ κρούσει κα-
νώλους, εἰς τὸ αὐτὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον ἐγένε-
το καὶ τὸ πρὸ ἡμῶν ἀγγελθέν. Τὸ ὑγειο-
νομικὸν συμβούλιον Κων)πόλεως ἐκτάκτως συν-
ελθὼν ἀπεφάσισεν, ὅπως ἐνεργῇται ἱατρικὴ ἐξέ-
τασις κατ' ἄτομον εἰς τοὺς ἐκ τῶν λοιπῶν
τουρκικῶν πόλεων μεταβλίνοντας εἰς Κων)πολιν.
— Ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐπιθυμοῦσα ὅπως
τὸ ταχύτερον συνάψῃ ἐμπορικὴν σύμβασιν μετὰ
τῆς Ἑλλάδος, ἀπηύθυνεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὑ-
πόμνημα, διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖ δασμολογικὰς
τινας ἐκπτώσεις ἐπὶ τῶν τουρκικῶν προϊόντων
εἰσαγομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ὑπόμνημα
τοῦτο ἐστάλη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομι-
κῶν, τὸ ὁποῖον κατήρτησεν ἐπιτροπὴν, εἰς τὴν
ὁποίαν παρεπέμφθη τὸ ὑπόμνημα, ἵνα ἀποφινθῇ
ἐπὶ τῶν αἰτημάτων τῆς Τουρκίας. Ὅταν δ' αὕτη
ὑποβάλῃ τὸ πόρισμα τῶν μελετῶν αὐτῆς, τότε
θὰ γείνη ἐπανάληψις τῶν διαπραγματεύσεων πρὸς
συνολογῆσιν τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως μεταξὺ
τῶν δύο Κρατῶν. Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ἡ
σύμβασις αὕτη δὲν θὰ συνολογηθῇ πρὸ τοῦ
Νοεμβρίου, διότι μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὑπο-
λογίζεται ὅτι θὰ ἔχουν περατωθῇ αἱ προπαρα-
σκευαστικαὶ ἐργασίαι τῶν δύο ἐπιτροπῶν Τουρ-
κίας καὶ Ἑλλάδος. — Τὸ κείμενον τῆς συμβάσεως
περὶ ἐκδόσεως ἐγκληματικῶν μεταξὺ Βελγίου καὶ
Ἑλλάδος, ὑπογραφέν ἤδη, ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ
τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρωμάνου καὶ τοῦ ἐντιτύχου
πρεσβευτοῦ τοῦ Βελγίου κ. Γκυγιώμ, ἐδόθη ὁ-
πως καθαρογραφηθῇ καὶ καὶ κοινοποιηθῇ κατόπιν
εἰς τὰς δύο ἐνδιαφερομένους Κυβερνήσεις. Μετὰ
τὴν ἐπίδοσιν δὲ τοῦ κειμένου αὐτῆς θὰ προνομηθῶν
βελγικὰ παράσημα εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξω-
τερικῶν καὶ τοὺς τμηματάρχας τοῦ ὑπουργείου,
ἐλληνικὰ δὲ εἰς τὸν ἐνταῦθα πρεσβευτὴν τοῦ
Βελγίου. — Ἐν τῷ ναφ τῆς μητροπόλεως ἐτε-
λέσθη χθὲς ἡ χειροτονία τοῦ ἐπισκόπου Γυθείου
καὶ Οἰτύλου κ. Παρθενίου Δημητρουπόλου. Τὴν
παρελθούσαν κυριακὴν ἐτελέσθη, ὡς εἶχμεν προ-

αναγγεῖλει, ἐν τῷ ναφ τῆς ἁγίας Τριάδος ἐν Πει-
ραιεῖ ἡ χειροτονία τοῦ ἐπισκόπου Θηβῶν καὶ
Λεβαδείας κ. Ἰωαννίου Βλαχική. Τῶν ὑπο-
λειπμένων τριῶν ἐπὶ ἐπισκοπῶν Καρδίτσας,
Φωκίδος καὶ Μεσσηλίας δὲν ὑπεγράφησαν ἐτι τὰ
διατάγματα. — Οἰμαθίζεται τῆς ναυτικῆς σχολῆς
τῶν δοκίμων ἐπιβλίνοντες τῶν ἀτμομυδρομόνων
«Εὐρώτα» καὶ «Ἀχελώου» ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος
θ' ὑπελθῶσιν εἰς ἐκποικευτικὸν πλοῦν μέχρι
Μελίτης καὶ Τάριντος. — Ὁ πρίγκιψ Ἀνδρέας
ἀπέρχεται σήμερον εἰς Τεργέστην καὶ ἐκεῖθεν εἰς
Ρωσίαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐπανήλθεν ἐκ τῶν λουτρῶν Αἰδηψοῦ ὁ ἀξιότιμος
βουλευτὴς Ἀττικῆς καὶ πρῶτος ὑπουργὸς κ. Λέξαν-
δρος Σκουζέ.

Ἀφίκετο ἐκ Τεργέστης ὁ κ. Εὐστάθιος Πασχά-
λης διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας καὶ διευθυντὴς τῶν ἐκ-
παιδευτηρίων τῆς αὐτότης ἐλληνικῆς κινότητος

Ἀφίκετο ἐκ Δοβράς ὁ κ. Στέφανος Μποκοῦμης
καὶ ἀνεχώρησε διὰ Χαβαλλαν καὶ ὁ κ. Βασίλειος
Γκιζᾶς, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Σμυρῆν.

Ἀφίκετο ἐκ Βολοῦ ὁ κ. Κωνσταντῖνος Σφάγγος
καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἄνω Βίτσαν

Ἀνεχώρησε διὰ Δοβράν ὁ κ. Χρῆλαμπος Στα-
μάτης.

Ἀφίκετο ἐκ Κερκύρας ὁ ἐκ Κονίτης ἐλθοντι-
δάσκαλος κ. Ἀριστοτέλης Πατέρας.

Ἀνεχώρησε δι' Ἄνω Σουδενά ὁ κ. Χρήστος
Παπᾶς μαθητὴς τῆς Ριζοκλείου Σχολῆς

Ἀφίκετο ἐκ Φιλαδελφείας τῆς Ἀμερικῆς ὁ κ.
Στέφανος τεφάνου.

Διήλθε μεταβλίνων εἰς Σμύρνην ὁ ἐκ Ζωνδῆλης
κ. Ἰω. Παπαγιάννης ὁ γνωστὸς ἐν Ἰωαννίνοις σαπω-
νοποιὸς καὶ ὁ κ. Δημ. Παργιόπουλος.

Ἀφίκετο ἐκ Φραγγιδῶν ὁ κ. Γ. Τριαντάφυ-
λος καὶ ἐκ Γιμουρτζίνης ὁ κ. Κώστας Ἰσοπάσης

Ἀποπεράσαντες τὰς σπουδὰς αὐτῶν ἀπερ-
τήσαν ἐκ τῆς Ριζοκλείου Σχολῆς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὁ
ἐκ Τερσαρίου κ. Δημ. Σακελλαρίδης καὶ ὁ ἐκ Ζον-
δῆλης κ. Β. Κωνσταντινίδης καὶ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν
πατρίδα αὐτῶν.

Ὁ Κωνστ. Φίλιος υἱὸς τοῦ ἡμετέρου συμπατριώ-
του καὶ ἀγαπητοῦ κ. Φιλίππου Φίλιου ἀποπεράσας
τὰς γυμνασιακάς αὐτοῦ σπουδὰς καὶ ἔλαβε τὸ δίπλω-

μα αὐτοῦ μετὰ τὸν ἐπὶ τὴν βαθμὸν εἰλάν καλῶς
ἀκριβὲς καθ' ἑλπὴν τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν αὐ-
τῶν διὰ τὴν ἄκρην ἐπιμέλειαν καὶ εὐταξίαν, δι' ἧς ἐ-
σπάσατο ἀμέριστον πάντοτε τὸν ἔπαινον τῶν καλῶν
γνητῶν καὶ τοῦ γυμνασιάρχου, τιμήσας οὕτω καὶ τὴν
πατρίδα αὐτοῦ καὶ τὸν εἰς πάντας γνωστὸν ἐν Ἀθ-
ναῖς καὶ προσφιλὴ πατέρα αὐτοῦ ὅστις οὐδενὸς ἐ-
στὴ κόπου καὶ οὐδεμιᾶς δαπάνης πρὸς ἐκπαίδευσιν τοῦ
οὕτω δὲ καταρτισθεὶς εἰς τὰ ἐγκύκλια μαθήματα
ἀμφιβάλλομεν ὅτι μετὰ τῆς αὐτῆς εὐδοκίμησης καὶ
ἐπιμελείας θὰ συνεχίσῃ κατὰ τὸν προσεχῆ Σεπτε-
μβριον τὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ σπουδὰς αὐτοῦ.

Ἀνεχώρησαν εἰς Τσαρπλανά ὁ κ. Ἀλκιβ. Φίλιος
καὶ οἱ Κωνστ. καὶ Γεώργιος Φίλιος.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν Πα-
δοσερῷ καὶ πῆλεις ρωμαντικότητος Ἀμαρουσίου
γάμοι τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων κ. Παναγιώτου Παπασι-
ταροχοποιοῦ μετὰ τῆς διὰ πολλῶν προτερημάτων
κοσμημένης δεσποινίδος Βαρβάρας Ακριδοπούλου
φῆς τοῦ ἐν τῇ Τραπεζῇ Συγγροῦ ταμία κ. Μήτσου
Ἀκριδοπούλου. Εὐχόμεθα αὐτοῖς βίον ὀλιγον καὶ
κροδιότητα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΡΤΖΟΥΝΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ

Παθολόγος, Γυναικολόγος
Συφιλιδικά.

Μετὰ δεκαετὴ ἐξάσκησιν εἰδικῶς ἐν Πα-
δοσερῷ ἐπὶ πενταετίαν τελειοποιηθείς. Νοσήματα
Στηθους, στομαχο-έντερο-ήπατο-νεφρικά, καρ-
κώρια δυσμη-όροια, κάμψης, ὄγκοι, Μήτρας
στεννώσεις κλ. Σφιλις, Βλεννόροια, στεννώ-
μα α. ἀνικανότης Σπερματορροια κλ.

Πιστὴ καὶ ἀκριβὴς ἐφ' ἑρμηνείᾳ τῶν τη-
τῶν ἐπιστήμης γνωστῶν θεραπευτικῶν μεθόδων
καὶ τελειοτάτων εἰδικῶν μηχανημάτων καὶ
ἐργαλείων.

Ἀσηψία Ἀντισηψία

Ὁδὸς Προαστείου 48

Ὡραὶ 8—10 π. μ. — 2—4 μ. μ.

MIX. ΚΟΥΜΑΣ δικηγόρος ἐκ Ζίτης

Ἡπείρου ὁδὸς Ζωοδόχου Πηγῆς ἀριθ. 2

ΖΩΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΚΑΠΛΑΝΗΣ

(ἵδε συνέχειαν προηγούμενον φύλλον)

φυλάττονται εἰς ξέχωριστόν παρ' αὐτῶν ἐτοι-
μασθὲν κιβώτιον, ἵνα τα γράμματα ταῦτα πάντα,
καὶ ἡ σφραγίς, ἡ οὖτα προηγουμένη πρὸ πολ-
λοῦ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου *Καπλάνη*, με ἐπι-
γραφῇ πρὸς χρῆσιν παντοτεινῇ τῶν ὑποθέσεων
τοῦ σχολείου καὶ λοιπῶν, διαδοχικῶς διαβαί-
νοντα ἀπὸ χειρὸς εἰς χειρὰς τῶν μελλόντων
ἐπιτροπῶν αὐτοῦ, πεφυλαγμένα ὥς δια πάρος
σῶα καὶ ἀνελλειπή· καὶ ταύτην τὴν ἀταξια-
φὴν σὺν τῇ σφραγίδι ὁμοῦ νεγροψὲν οἱ βιβλίοι
ἐπιτροπῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπίτηδες παρ' αὐτῷ
γιννομένην σειροφράγιστον βιβλίον, βεβαιώσαν-
τες καὶ ἐπικυρώσαντες αὐτὴν διὰ ἰδίων αὐτῶν
ὑπογραφῶν καὶ σφραγίδων.

Τὸ ἀναμνησθὲν δὲ κιβώτιον μετὰ τῶν περιε-
χομένων ἐν αὐτῷ Δοκουμέντων, καθὼς εἰς τὴν
καταγραφὴν φέρονται, νὰ μὲν παντοτε νὰ πε-
φυλαγμένον διὰ τοῦτο οἱ ἐπιτροπῶν ἐκρίναν εὐ-
λογον καὶ ἐκαταθέσαν αἰωνίως εἰς τὴν ρηθεῖσαν
τῶν ἐφ' ὧν Βουλὴν με Ἀσπιγαιζίας τοῦ
Μπάχκου τριακόσια ροῦβλια, καὶ ἐπὶ αὐτὴν τὴν
ποσότητά ἐλαβον γράμμα ἐπ' ὀνόματι τῶν διο-
ρισθησομένων ἐνταῦθα εἰς Μόσχαν διαδοχικῶς
ἐπιτροπῶν τοῦ ρηθέντος *Καπλάνη* ἐν ὅν μιν
τῆς διαθήκης του, τοὺς λαμβάν μέλους δὲ χρο-
νικοὺς τόκους ἐξ αὐτῆς τῆς ποσότητος νὰ μετα-
χειρίζονται πρὸς ὠφέλειαν τοῦ τοποῦ, ἔθα
μέλλει νὰ φυλάττεται ἡ ἐπίτηδες ἀγορασθεῖσα
παρ' αὐτῶν σιδηρὰ κασέλα, εἰς τὴν ὁποίαν κα-
τετέθη τὸ ρηθὲν κιβώτιον, καθὼς φέρεται εἰς
τὴν ὁδοῦσαν παρ' αὐτῶν τῶν ἐπιτροπῶν φανέ-
ρῶσιν περὶ αὐτῆς τῆς ποσότητος εἰς τὴν τῶν ἐ-
φ' ὧν Βουλὴν.

Τοιοῦτος ἦν αὐτὸς ὁ ἀξιάγαστος ἀνὴρ, οὗτι-
νος ἡ ζωὴ ἐνταῦθα συντόμως ἱστορεῖται, περὶ
τοῦ ὁποίου διόχα κολακείας ἀπαθῶς, καὶ θαρροῦν-
τες δυνάμεθα εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ αὐτῶν τῶν δυστυχῶν

τῆς αἰχμαλωσίας καιρὸν, καθ' ὃν τὸ τῶν Ἑλ-
λῶν γενεὴ ἐπέσεν ὁ ὅτι ἐξέσιν τῶν Τούρ-
κων, σπανίως εὖρ θύγα τοιοῦτο Γραμμάτι, εἴτι-
νε βουλὴθησιν ἡμεῖς αἱ τὴν περιουσίαν
οὐδ' ἑκτε μὲν ὡς νῦν ἐπὶ ἑκατὸν
ὀρδοῦντα τρεῖς χιλιάδας καὶ τριακόσια ροῦ-
βλια Ἀλ. ἡμεῖς αἱ τὴν φερούσας τῶν
τῆς ποσότητος μὴ ἐμὰς φερούσας τῶν, καὶ
πρὸς ἀναμνηστικὸν ποσότητος παρ' αὐ-
τοῦ μὲν γὰρ τοῦ οἰοῦντο ὑπερτιμῶντες τὸν
λεῖον ἐπὶ τῇ Γραικῇ καὶ ἄλλῳ θεαρέστῳ
αὐτοῦ πράττω, καὶ τὸν ἄλλῳ τῇ εἰς τὸ ἴδιον
αὐτοῦ σχολεῖον καὶ ἐπὶ τῇ βιβλίῳ τῇ
διόφρως τοῦ κύριου τῶν ἐπιτροπῶν πολυ-
λοιοὶ ὀργάνοι.

Ὁ εὐγνώμων ἀντιπρόσωπος, ἐκ ταύτης τῆς
συντόμου περιγραφῆς τῆς ποσότητος αὐτοῦ, κα-
θάρω θέλει εἶναι ὅτι αὐτὸς ὁ ἑμὲς ἀνὴρ, ἐξ
συνήθους ἐκτε, ἀλλὰ διὰ τὴν συντομίαν
τῶν ὀφειλῶν, δυστυχῶς περὶ τῶν πτωχῶν
μαθητῶν, τῶν διδασκάλων, καὶ διὰ τὸν φωτι-
σμὸν τῶν συμπατριῶν αὐτοῦ. Ἐπεθμὲ αὐ-
τοῦ, ὅτι οἱ πτόνοι τῶν Ἑλλήνων νὰ γενήσιν
νεωστὶ *Ἀριστείδας*, καὶ *Θεμιστοκλῆς Σωκρά-
της*, καὶ *Πλάτωνας* ἐπὶ τῇ πνύς οἱ
μεγαλοὶ ἀνδρες τῶν προγόνων αὐτῶν, ὁ ἀναστη-
θεὺν ποῖν εἰς τὴν Γραικίαν, καὶ οἱ ὅτι αὐτὰ
δὲ χρεωστῇ ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων γενεὴς τὰς
τοιαύτας εὐποιίας αὐτοῦ νὰ ἐχρησθῇ αἰωνίως
εἰς τὴν εὐχάριστον καρδίαν αὐτοῦ β' θεῶς; Διὰ
ταῦτα λοιπὸν εὐχὴ μόνον πάντες οἱ ἡμεῖς
συμπατριῶται αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπόγονοι αὐ-
τῶν, χρεωστῶν ὁμιλῶν αὐτὸν πατέρα, καὶ
εὐεργέτην. Ἡ ἱστορία δὲ τῶν Γραικῶν δὲν θέ-
λει λείπει νὰ κατατάξῃ τοῦ ὅμα τοῦ ἐναρέτου
τοῦτου ἀνδρὸς εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναστησάν-
των τὸν φωτισμὸν, καὶ τῶν τὰς εὐποιίας θε-
σμοθετησάντων, καὶ νὰ στήσῃ αὐτὸν ἀπαθῶς ἐν
τῇ τάξει, μετὰ τῶν μεγάλων ἐκείνων τῆς ἀρ-
χαϊότητος ἀνδρῶν, τῶν περὶ τῆς πατρίδος αὐτῶν
κεκοπιακῶν, καὶ φροντισάντων.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΤΩΝ ΖΩΣΙΜΑΔΩΝ

Οὐδὲν ἴως ὅν μιν ὑπάρχει δημοτικώτερον
κατὰ τὴν ἐλευθέραν καὶ τὴν δούλην Ἑλλάδα
τοῦ τῶν Ζωσιμῶν, οὔτε ὑπάρχει Ἑλλη-
γνῶν ὅτι ἡ κοίμης αὐτῶν τετρακτὺς ἀφ' ἧς
σαν οὐ μόνον τὸν πλοῦτον ἀλλὰ καὶ τὸν
αὐτῷ εἰ τὴν πατρίδα. Ὅσοι τῶν νεωτέρων
ζῶνι σήμερον μετὰ πολυτελείας βιβλίων, καὶ
σχολείων, καὶ διδασκάλων, καὶ καθηγητῶν, οἱ
δύνανται εὐκόλως νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ὑπῆρξεν ἑ-
λίγον πρὸ ἡμῶν ὀδυνηρὰ καὶ πολυσύμφορος ἐ-
χὴ καθ' ἣν αὐτοὶ ἡμῶν οἱ γονεῖς, ἵνα μὴ
σμοήσωσι τὴν γλῶσσαν τῶν πατέρων αὐτῶν
ἡναγκάστω νὰ ἀντιγράφωσι καὶ αὐτὸν τὸν Χρ-
σολωρᾶν. Καὶ ὅτι ὁ Ἀθηναῖος Πατούσας
δοτο ἐν Βενετίᾳ τὴν τετάρτην αὐτοῦ Ἑλ-
κλοπαίδαν, ἐθεωρήθη τοῦτο, καὶ οὐχὶ ἀδίκως
μέγα ἐθνικὸν εὐεργέτημα· διότι οἱ νέοι σπανί-
οι ἡδύ-αντο ἐκτοτε νὰ διδάσκωνται εὐκο-
λότερον, εἰ καὶ ἀτελῶς, Ἑλληνὰς τινὰς συ-
γροφῆς.

Οἱ ἀδελφοὶ Ζωσιμάδοι, χάρις εἰς τὸν μέγαν
πλοῦτον καὶ τὸν ἐτι μεῖζονα πατριωτισμὸν αὐ-
τῶν, ἐπέτυχον τὴν εὐτυχὴ ἐποχὴν τῆς ἀν-
γεννήσεως τῶν γρομμάτων, ἡ μάλλον ὑπῆρξεν
ἐκ τῶν πρώτων καὶ κυριωτέρων αὐτῆς δημο-
γῶν. Μιριάδες βιβλίων ἐλληνικῶν ἐτυπωθη-
σαν καὶ διανεμήθησαν δωρεάν, καὶ σχολεῖα συνε-
στήσαν, καὶ νέοι ἐξεπαιδεύθησαν ἰδίαις αὐτῶν
πάναις, καὶ πλείστα τοιαῦτα εὐεργετήματα
πεδαφιλεύθησαν ὑπ' αὐτῶν τῇ πατρίδι. Αἱ ὁ-
γαί βιογραφικαὶ εἰδήσεις αὐτῶν δημοσιεύμεν, ἐπὶ
ρίσθησαν ἐκ τῶν προλεγομένων τῶν προταχ-
τῶν τῆς διαθήκης τοῦ τελευταίου ἐπὶ τῶν
ἀδελφῶν, τοῦ Νικολάου Ζωσιμά.

(ἀκολουθεῖ)